

Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO)

aanpassing van de ORET-regeling

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Directie Duurzame Economische Ontwikkeling

Den Haag
+31 (0)70 348 5349

25 april 2008

	Inhoudsopgave	<i>Pagina</i>
1	Managementsamenvatting	3
2	Inleiding	5
3	Regeling voor de minst ontwikkelde landen: ORIO-A	6
4	Regeling voor de niet-MOL's: ORIO-B	10
5	MKB relevantie	12
6	Landenkeuze	13
7	Budget	14
	Bijlage 1: Landenlijst	15

1 **Managementsamenvatting**

Aanleiding

In het regeerakkoord is aanpassing van de ORET-regeling aangekondigd. De aanpassing van een instrument gericht op **ontwikkelingsrelevante exporttransacties** tot een instrument gericht op **ontwikkelingsrelevante infrastructuurontwikkeling** (van ORET naar ORIO) wordt in deze notitie op hoofdlijnen beschreven.

Meer focus

ORIO richt zich op minder landen en op een beperkt aantal voor de betrokken landen prioritairere sectoren. De sectorkeuze sluit bij voorkeur aan op die gebieden waar Nederlandse bedrijven onderscheidende kennis en kunde hebben.

Meer duurzaamheid

ORIO ondersteunt het gehele traject van infrastructuurontwikkeling: de projectvoorbereiding, uitvoering en ook de exploitatie en het onderhoud. Dit zal de duurzaamheid van de projecten versterken en de aantrekkelijkheid voor het bedrijfsleven vergroten.

Meer ontwikkelingsrelevantie en vraaggestuurdheid

Projectideeën worden geïdentificeerd door consortia van de betrokken lokale overheid en private sector actoren (initiatiefrecht). Selectie geschiedt op basis van onderlinge competitie op kwaliteit in plaats van 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Daarbij zal met name getoetst worden op vraaggestuurdheid, ontwikkelingsrelevantie en betrokkenheid van het midden en kleinbedrijf.

Aantrekkelijk voor het (Nederlandse) bedrijfsleven

Ondersteuning bij het gehele traject van infrastructuurontwikkeling, met instandhouding van het initiatiefrecht voor bedrijven, maakt het ORIO aantrekkelijk voor het bedrijfsleven. De uitvoering zal zo eenvoudig mogelijk worden ingericht, met aandacht voor beperking van de administratieve lasten voor deelnemende bedrijven. En door in de sectorkeuze aan te sluiten op die gebieden waar Nederlandse bedrijven onderscheidende kennis en kunde hebben, blijft de aangepaste regeling ook voor deze categorie ondernemers aantrekkelijk.

ORIO-A voor de minst ontwikkelde landen (MOL's)

Uitwerking van een geselecteerd projectidee tot een volledig projectvoorstel geschiedt in de MOL's onder regie van de uitvoeringsagent, waarbij consultants kunnen worden ingehuurd en waarbij nauw wordt samengewerkt met de betrokken lokale overheid. Uitgewerkte voorstellen worden opnieuw getoetst aan de ORIO-criteria. Bij kwalificatie wordt het project op basis van *international competitive bidding* (ICB) aanbesteed. Ondersteuning bij de *operation and maintenance* van

*Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO)
aanpassing van de ORET-regeling*

het project is integraal onderdeel van de aanbesteding. Het winnende bedrijf voert het project vervolgens in opdracht van de betrokken lokale overheid uit, en heeft daarnaast een subsidierelatie met de ORIO-uitvoeringsagent, die daarmee controle kan blijven uitvoeren over de kwaliteit van het infrastructuurproject, inclusief de duurzaamheid. Hiermee voldoet de ORIO-A-faciliteit voor de MOL's aan de OESO-DAC en –participanten afspraken ten aanzien van ongebonden hulp. De ORIO schenkingsbijdrage zal in de MOL's veelal hoger zijn dan in de niet-MOL's. Voor fragiele staten kan het schenkingsdeel oplopen tot 80% of hoger.

ORIO-B voor de niet-MOL's

Voor de niet-MOL's worden geselecteerde projectideeën uitgewerkt door het consortium van betrokken lokale overheid en het projectimplementerende bedrijf. Daarmee wordt de projectontwikkelkracht van de private sector ten volle benut. Het goedgekeurde budget voor de ontwikkelfase wordt voor 50% betaald vanuit de ORIO-middelen. De andere helft komt ten laste van het aanvragende consortium. Daarbij biedt de verkregen ondersteuning bij de projectontwikkeling geen garantie op gunning van de uitvoering van het project. De uitvoeringsagent en het consortium spreken vooraf duidelijke deelresultaten en beslismomenten (*go, no go*) af. Indien de deelresultaten niet behaald worden, of indien er anderszins iets onwelgevalligs plaats vindt, dan zal het project stop worden gezet. Vallen de *go, no go* beslissingen positief uit, dan zal de ORIO-uitvoerder samen met het aanvragende/uitvoerende consortium het hele traject tot en met *operation and maintenance* doorlopen. Omdat er voor de ontwikkelde projecten in principe geen separate aanbesteding op basis van ICB gehouden wordt beschouwen de OESO-participanten deze regeling *de jure* als gebonden hulp. Het aanleveren van projectideeën staat echter internationaal open, waarmee de ORIO-B-faciliteit voor niet-MOL's *de facto* ontbonden is.

2 Inleiding

In het regeerakkoord is aanpassing van de ORET-regeling aangekondigd. Het instrument dient relevanter en toegankelijker gemaakt te worden voor het MKB in Nederland én in ontwikkelingslanden. In de kamerbrief inzake private sectorontwikkeling in ontwikkelingslanden van 29 juni 2007 gaven de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking en de Staatssecretaris van Economische Zaken aan dat bij de aanpassing van de regeling ook gestreefd wordt naar verdere vergroting van de ontwikkelingsrelevantie en duurzaamheid. Evaluaties van het ORET¹-programma geven immers aan dat in het merendeel van de projecten de beoogde resultaten weliswaar worden behaald, maar dat de projecten minder goed scoren op armoedebestrijding (en op relevantie voor het exporterende Nederlandse bedrijf in de vorm van vervolgoorders). Bovendien is in de bestaande opzet de duurzaamheid van de projecten en de overdracht van kennis en kunde niet verankerd. De aangepaste regeling streeft daarom naar langdurige samenwerkingsverbanden, ingekaderd in instituties, training en opleiding en financiële reservering voor onderhoud en vervanging. De focus blijft daarbij op publieke infrastructuur.

Zoals in het regeerakkoord is vastgelegd zal het aangepaste instrument toegankelijk blijven voor Nederlandse bedrijven, met name het MKB, juist ook op gebieden waar sprake is van onderscheidende en concurrerende kennis en kunde van het Nederlandse bedrijfsleven. In de OS-beleidsbrief “Een zaak van iedereen” die op 16 oktober 2007 door de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking aan de Tweede Kamer is aangeboden staat dat de aangepaste regeling meer gericht zal worden op infrastructuur die daadwerkelijk impact heeft op de toegang van armen tot energie, schoon water en markten.

Er is een enorme behoefte aan infrastructuur in ontwikkelingslanden. Miljarden mensen hebben geen toegang tot energie (1,6 mld), water (1,1 mld) en sanitaire voorzieningen (2,4 mld). Ook is infrastructuur een voorwaarde voor economische groei en om armen te laten participeren in die groei: in onderzoeken naar knelpunten in het ondernemingsklimaat staat de behoefte aan infrastructuur steevast bovenaan. Infrastructuur draagt bij aan het behalen van de ‘Millennium Development Goals’ (MDG’s) via economische groei (indirect), maar ook direct. Wegen en betrouwbare oeververbindingen bijvoorbeeld verlagen de transactiekosten voor producenten om hun producten op de markt te brengen (MDG 1), verhogen de aanwezigheid van meisjes op school (MDG 2 en 3), geven toegang tot medische hulp (MDG 4, 5 en 6), en zorgen voor internationaal (handels) verkeer (MDG 8).

¹ ORET-China evaluatie, TK 30800 V, nr. 6 (september 2006) en ORET-brede evaluatie, TK 30800 V, nr. 56 (januari 2007)

3 Regeling voor de minst ontwikkelde landen: ORIO-A

Nederland heeft zich verplicht uitvoering te geven aan de DAC-aanbeveling voor ongebonden hulp². Dit betekent dat alle hulp aan de minst ontwikkelde landen (MOL's) ongebonden moet zijn. De geldt dus ook voor de aangepaste ORET-regeling, de faciliteit voor Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO). De consensus in de OESO-participantengroep is dat hulp in programma's als het ORET ongebonden is als de individuele projecten worden aanbesteed op basis van *international competitive bidding* (ICB). In het 'oude' ORET³ is ICB in mei 2006 verplicht gesteld voor de MOL's. Sindsdien is er slechts een zeer beperkt aantal aanvragen voor deze groep landen ingediend. Dit wordt veroorzaakt doordat de plicht om uitgewerkte projectvoorstellen op basis van ICB aan te besteden een rem zet op deelname van het bedrijfsleven in de projectvoorbereidingsfase. De uitvoering van een, veelal op eigen kosten, door een bedrijf ontwikkeld voorstel kan immers bij de aanbesteding door de concurrent gewonnen worden. Bovendien schrijven de ICB-procedures voor dat bij de projectontwikkeling betrokken partijen uitgesloten zijn van bieding in de aanbesteding. De projectontwikkelkracht van het in de uitvoering van de infrastructuurprojecten geïnteresseerde bedrijfsleven gaat hiermee verloren. En omdat de betrokken lokale overheden veelal te weinig capaciteit hebben om de voorbereidingsfase (inclusief projectaanbesteding op basis van ICB) zelf goed uit te voeren, kwamen er nauwelijks infrastructuurprojectvoorstellen voor MOL's meer binnen bij ORET.

Als oplossing wordt voorgesteld binnen ORIO de MOL's te ondersteunen bij de projectontwikkeling. Dit geschiedt onder regie van een door de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking aan te stellen uitvoeringsagent, waarbij consultants kunnen worden ingehuurd om projectvoorstellen te ontwikkelen en het ICB-proces te begeleiden. Het bedrijf dat de ICB wint voert het project uit, inclusief betrokkenheid bij de exploitatie en onderhoud van de gerealiseerde infrastructuur. De Wereldbank en de Europese Commissie volgen een vergelijkbaar systeem. Het risico daarbij is echter dat de 'consultancy gedreven' oplossingen technisch inhoudelijk vaak onvoldoende aansluiten bij hetgeen projectuitvoerende bedrijven te bieden hebben. Dit leidt er toe dat er meerkosten gemaakt moeten worden om de mismatch tijdens de projectuitvoering alsnog recht te trekken.

Om dit aansluitingsprobleem te verminderen zal de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking één uitvoeringsagent aanstellen voor zowel het

² DAC Recommendation on Untying Official Development Assistance to the Least Developed Countries, DCD/DAC(2001)12/FINAL, amended on 15 March 2006 – DCD/DAC(2006)25 & DCD/DAC/M(2006)3.

³ Na aanneming van de DAC Recommendations per 1 januari 2002 werd ORET gesloten op de MOL's. In 2005 ging het programma weer open voor de MOL's met vanaf mei 2006 de verplichting om aan te besteden op basis van ICB.

*Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO)
aanpassing van de ORET-regeling*

ondersteuningsprogramma bij de projectontwikkeling als de faciliteit voor projectuitvoering, exploitatie en onderhoud. De aansturing van het hele proces, van projectontwikkeling via uitvoering tot en met de *operation and maintenance*, door één uitvoeringsagent, zal de duurzaamheid bevorderen.

In overleg met de betrokken overheid en ambassades wordt per land waarvoor de aangepaste regeling open staat een beperkt aantal (2-3) sectoren geselecteerd waarop de infrastructuurontwikkeling zich moet richten. Deze sectorkeuze wordt primair bepaald door de behoeften van het betrokken land, zoals vastgelegd in PRSP's en sectorplannen, en de wens van de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking dat de aangepaste regeling meer gericht zal zijn op infrastructuur die daadwerkelijk impact heeft op het bereiken van de millennium ontwikkelingsdoelen. Er zal tevens worden aangesloten op die gebieden waar Nederlandse bedrijven onderscheidende kennis en kunde hebben. In het 'oude' ORET bleken dit vooral de sectoren drinkwater, gezondheidszorg, natte infrastructuur, transport en energie te zijn. Voorstellen voor te ontwikkelen projecten kunnen, binnen een gekozen sector in een geselecteerd land, door consortia van de betrokken lokale overheid en geïnteresseerde potentiële projectuitvoerende bedrijven worden ingediend bij de uitvoeringsagent. De mogelijkheid tot initiatief en betrokkenheid van de private sector is hierbij belangrijk omdat zij het best in staat zijn om aan te geven wat (technisch) wel en niet mogelijk is.

De uitvoeringsagent oefent namens de Minister de discretionaire bevoegdheid uit om te bepalen welke van de ontvangen projectideeën voldoende ontwikkelingsrelevant zijn om daadwerkelijk uit te laten werken. Hierbij wordt een puntensysteem gehanteerd zodat de selectie plaats vindt op basis van onderlinge competitie op kwaliteit i.p.v. 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Rekening houdend met Europese aanbestedingsrichtlijn wordt voor deze uitwerking opdracht verleend aan een consultant. De uitvoeringsagent is daarbij, mede namens de betrokken lokale overheid, de opdrachtgever. De consultant kan desgewenst ook de betrokken lokale overheid ondersteunen bij de internationale aanbesteding (ICB) van het uit de opdracht voortkomende projectvoorstel. Dit dient dan opgenomen te zijn in de opdrachtverlening. De kosten voor projectontwikkeling worden volledig vergoed uit de ORIO-A-middelen, maar worden zo mogelijk later, als het project in uitvoering wordt genomen, ten dele verhaald op de betrokken lokale overheid.

Het aldus ontwikkelde projectvoorstel zal vervolgens door de uitvoeringsagent worden beoordeeld of het kwalificeert voor een ORIO-A-bijdrage. Het is ook mogelijk dat een ORIO-A-bijdrage wordt aangevraagd voor projectvoorstellen die buiten de uitvoeringsagent om zijn ontwikkeld. Ook deze voorstellen moeten uiteraard passen binnen de voor het betreffende land geselecteerde sectoren.

*Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO)
aanpassing van de ORET-regeling*

Er wordt getoetst op ontwikkelingsrelevantie. Hiervoor zullen (sectorspecifieke) indicatoren en criteria worden vastgesteld, waarbij aansluiting zal worden gezocht bij de millennium ontwikkelingsdoelen. Verder zal o.a. getoetst worden of het project volgens de OESO-richtlijnen niet commercieel haalbaar, of niet financierbaar is. Het project moet voorts passen in de lange termijn planning van het betrokken land en ingebed zijn in een breder kader, zoals het *Poverty Reduction Strategy Paper* - PRSP.

Anders dan bij de huidige ORET-regeling zal het internationaal aan te besteden project zich niet alleen richten op het exportdeel van de transactie. Ondersteuning bij de *operation and maintenance* is integraal onderdeel van de aanbesteding. Dit om de duurzaamheid van het infrastructuurproject te bevorderen. Sturing op die duurzaamheid zal plaats vinden door deelbetalingen van de ORIO-A-bijdrage te koppelen aan prestatie-indicatoren die op het gebied van exploitatie en onderhoud gerealiseerd moeten worden.

De rol van de uitvoeringsagent is bij de ORIO een complexere dan bij het 'oude' ORET. De uitvoering zal echter zo eenvoudig mogelijk worden ingericht, met aandacht voor de beperking van de administratieve lasten voor deelnemende bedrijven. Uitgangspunt is dat die lasten lager zijn dan in het 'oude' ORET.

Bij het aanbesteden dient tevens de financiering van het project geregeld te zijn. Per sector kan het schenkingspercentage vanuit de ORIO-A-faciliteit worden vastgesteld, rekening houdend met de minimum concessionaliteitseisen van IMF en Wereldbank voor het betrokken land. Dit minimum schenkingspercentage varieert van 35% tot 60%. Dit percentage is ook het uitgangspunt van het recent in OESO-verband overeen gekomen duurzame leenbeleid op basis van het Debt Sustainability Framework (DSF).

De restfinanciering dient het betrokken land zelf in te brengen, ook als teken van *commitment* van de ontvangende overheid. Het risicoprofiel van veel MOL's zorgt ervoor zij deze restfinanciering in beperkte mate als commerciële lening aan kunnen trekken. Voor Nederlandse bedrijven geldt bovendien dat de voor deze lening benodigde exportkredietverzekering (EKV) niet of nauwelijks beschikbaar is. Voor zover dit niet-OS-partnerlanden betreft worden deze landen daarom uitgesloten van de ORIO-A-faciliteit. Maar het betreft ook een aantal OS-partnerlanden. Omdat het van belang is om ook in deze landen bij te dragen aan de realisatie van publieke infrastructurele werken zal het concessionele financieringsdeel (de ORIO-A-schenking) voor deze landen vaak hoog moeten zijn.

Fragiele staten

Voor fragiele staten als Afghanistan, Burundi, Democratische Republiek Congo, Sudan en de Palestijnse Gebieden zou het concessionele financieringsdeel zelfs 80% kunnen zijn. Bij een dergelijk hoog schenkingsdeel komen de verplichtingen uit de OESO-participanten consensus te vervallen. Individuele projecten hoeven dan niet persé aanbesteed te worden op basis van ICB. Het DAC neemt genoegen met een internationale openstelling op programmaniveau. Voor deze landen zal op basis van ICB de ontwikkeling van een projectidee worden gegund onder gelijktijdige toezegging dat degene die de ontwikkeling naar tevredenheid doet in principe ook de uitvoering mag doen. Aan het eind van de ontwikkelfase bepaalt de uitvoeringsagent namens de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking autonoom of hij door wil gaan. Als er ondertussen iets onwelgevalligs gebeurt, in het betrokken land, met betrokken partijen of met het project zelf, dan zal het project stop worden gezet c.q. dan zal worden besloten dat ORIO-A het niet verder zal financieren. Bij een concessioneel schenkingsdeel van 80% of hoger verloopt de regeling op vergelijkbare wijze als bij ORIO-B (zie volgende hoofdstuk).

4 Regeling voor de niet-MOL's: ORIO-B

Deskundigen zijn het erover eens dat de projectontwikkelkracht van de private sector essentieel is om tot goede en realistische infrastructuurprojecten te komen. Zoals in het vorige hoofdstuk beschreven gaat in de MOL's veel van die ontwikkelkracht verloren als gevolg van in OESO-verband gemaakte afspraken. In de niet-MOL's kan die kracht wel worden benut. De aanpassing van ORET voor deze landen, de ORIO-B faciliteit, zet sterk in op die private sector ontwikkelkracht.

Evenals bij de MOL's wordt ook voor de niet-MOL's per land een beperkt aantal sectoren geselecteerd waarop de infrastructuurontwikkeling zich moet richten. En ook hier kunnen consortia van de betrokken lokale overheid en geïnteresseerde potentiële projectuitvoerende bedrijven projectideeën bij de uitvoeringsagent indienen. Het bedrijfsleven behoudt daarmee het initiatiefrecht. Deze projectideeën worden door middel van internationale aankondigingen ingewonnen. Jaarlijks worden twee subsidie-tenders georganiseerd, steeds met de helft van het voor dat jaar beschikbare committeringsbudget. De uitvoeringsagent selecteert de meest ontwikkelingsrelevante en haalbare aanvragen op basis van een puntensysteem (vergelijkbaar met de binnen het medefinancieringsstelsel gebruikte beoordelingsmethodiek, maar dan minder zwaar). Het beschikbare geld wordt dus niet verdeeld op basis van "wie het eerst komt, het eerst maalt" maar op basis van onderlinge competitie op kwaliteit. De winnende projectideeën zullen vervolgens in samenspraak met de uitvoeringsagent door het aanvragende consortium van betrokken lokale overheid en projectimplementerend bedrijf verder ontwikkeld en uitgevoerd worden. Daarbij biedt de verkregen ondersteuning bij de projectontwikkeling geen garantie op gunning van de uitvoering van het project. Er worden vooraf duidelijke deelresultaten en beslismomenten (*go, no go*) afgesproken waarmee de uitvoeringsagent kan blijven sturen op kwaliteit, inclusief ontwikkelingsrelevantie en duurzaamheid en die bepalend zijn of een ontwikkeld project ook tot uitvoering gebracht wordt. Indien de deelresultaten niet behaald worden, of indien er anderszins iets onwelgevalligs plaats vindt, dan zal het project stop worden gezet. Het goedgekeurde budget voor de ontwikkelfase wordt voor 50% betaald vanuit de ORIO-B middelen. De andere helft komt ten laste van het aanvragende consortium.

Een consortium van betrokken lokale overheid en projectimplementerend bedrijf kan ook volledig ontwikkelde voorstellen indienen, zonder dat bij de ontwikkeling gebruik gemaakt is van de ondersteuningsmogelijkheid.

Deze aanpak, waarbij het hele proces van projectidentificatie, ontwikkeling, uitvoering, exploitatie en onderhoud gekoppeld wordt, wordt door de OESO-participanten weliswaar *de facto* als een ontbonden programma gezien, maar *de*

*Ontwikkelingsrelevante Infrastructuurontwikkeling (ORIO)
aanpassing van de ORET-regeling*

jure niet. Het is *de facto* ontbonden omdat de projectideeën voor de met ORIO-B te ontwikkelen investeringsprojecten wereldwijd voor het internationale bedrijfsleven open wordt gesteld. Iedereen kan meedingen in het begin van het proces. Om technische OESO-regels zal het echter *de jure* als gebonden hulp worden beschouwd. Voor de ontwikkelde projecten wordt namelijk na de voorbereidingsfase in principe geen separate aanbesteding op basis van ICB gehouden. Het is mogelijk dat op termijn toch erkenning wordt verkregen dat het als ongebonden programma functioneert, namelijk als in de praktijk blijkt dat een substantieel deel van de projecten ook bij niet-Nederlandse bedrijven terecht komt. De Nederlandse staat zal die erkenning ook actief bij de OESO-participanten bepleiten. Maar deze opzet zal aanvankelijk door de OESO-participanten als gebonden hulp worden gezien. Voor niet-MOL's is dit toegestaan, maar dit spoort niet met het streven naar volledige ontbinding van de hulp. De verplichting dat alle hulp ongebonden moet zijn geldt voorshands alleen voor de minst ontwikkelde landen.

5 MKB relevantie

In het regeerakkoord is vastgelegd dat de regeling relevanter en toegankelijker voor het MKB in Nederland én in ontwikkelingslanden gemaakt moet worden. De aard van de met de ORIO-faciliteit te ontwikkelen projecten, te weten publieke infrastructurele werken, maakt dat de betrokkenheid van het MKB veelal een indirecte blijft, namelijk die van toeleverancier of onderuitvoerder. Dit is in de huidige regeling ook het geval.

Door in ORIO niet langer uit te gaan van een minimum aan Nederlandse leveranties (is nu 50%) kan meer ruimte ontstaan voor lokale producenten, inclusief het lokale MKB. Betrokkenheid van het MKB zal ook worden gestimuleerd door dit element in het ORIO mee te wegen bij de selectie van projecten.

6 Landenkeuze

Met betrekking tot de landenkeuze voor het aangepaste ORET wordt het volgende voorgesteld:

- Alle 40 partnerlanden genoemd in de beleidsbrief “Een zaak van iedereen” komen op de landenlijst, met uitzondering van exitlanden Eritrea (uitfaseringsland dat uitgesloten is van EKV-dekking) en Sri Lanka (als gevolg van de veiligheidssituatie wordt alleen humanitaire hulp gegeven).
- Alle overige minst ontwikkelde landen (MOL's) komen eveneens op de landenlijst, voor zover niet uitgesloten van exportkredietverzekering (EKV).
- Kansrijke landen: Algerije, Filipijnen, Marokko, Montenegro, Peru, Servië en Thailand.
- Voor de OS-uitfaseringslanden en de genoemde kansrijke landen zou de aangepaste ORET m.b.t. het aangaan van verplichtingen tot uiterlijk eind 2011 open kunnen gaan (betalingsverplichtingen lopen dan nog enkele jaren door).
- Voor de brede relatie landen (zoals Vietnam) kan tot uiterlijk eind 2014 verplichtingen worden aangegaan (betalingsverplichtingen lopen dan nog enkele jaren door).
- Voor China en India wordt door de Staatssecretaris van Economische Zaken voor 20 miljoen euro per jaar een Faciliteit Transitielanden opgericht, primair gericht op exportbevordering. Deze EZ-faciliteit kan op termijn eventueel ook opgesteld worden voor andere landen.

Het uit deze uitgangspunten voortkomende voorstel voor de landenlijst is als bijlage 1 bijgevoegd. De landenlijst kan bij elke nieuwe subsidietender worden aangepast op basis van actuele informatie met betrekking tot de genoemde criteria.

7 Budget

Vanaf 2009 kan jaarlijks ter waarde van EUR 120 miljoen aan nieuwe projecten gecommitteerd worden. Dit resulteert naar verwachting na verloop van tijd in een jaarlijks kasbeslag van ca. EUR 90 miljoen (exclusief uitvoeringskosten), hetgeen overeenkomt met het budget dat de laatste jaren voor het 'oude' ORET jaarlijks werd uitgegeven.

In de kamerbrief inzake private sectorontwikkeling in ontwikkelingslanden van 29 juni 2007 gaven de Minister voor Ontwikkelingssamenwerking en de Staatssecretaris van Economische Zaken aan dat het beleid zich vooral zal richten op de armsten. Het streven is daarom om minstens 50% van het jaarlijks beschikbare ORIO committeringsbudget binnen de ORIO-A regeling voor minst ontwikkelde landen toe te wijzen. Het resterende deel kan in de niet-MOL's worden besteed. Vanaf 2011 zal de ondergrens van 50% voor de MOL's bereikt moeten zijn.

Bijlage 1: Landenlijst

ORIO-A

Afghanistan
Angola
Bangladesh
Benin
Bhutan
Burkina Faso
Burundi
Congo Dem. Rep.
Ethiopië
Gambia
Jemen
Kaap Verdië
Kiribati
Malawi
Maldiven
Mali
Mozambique
Niger
Oost-Timor
Rwanda
Samoa
Sao Tomé & Principe
Senegal
Sudan
Tanzania
Tuvalu
Uganda
Vanuata
Zambia
Zuid Afrika

ORIO-B

Albanië
Algerije
Armenië
Bolivia
Bosnië-Herzegovina
Colombia
Egypte
Filipijnen
Georgië
Ghana
Guatemala
Indonesië
Kenia
Kosovo
Macedonië
Marokko
Moldavië
Mongolië
Montenegro
Nicaragua
Pakistan
Palestijnse Gebieden
Peru
Servië
Suriname
Thailand
Vietnam